

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (pirmā palāta)

2019. gada 22. maijā *

Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Grafiska preču zīme “CMS Italy” – Agrākas starptautiskas grafiskas preču zīmes, kas attēlo uz kreiso pusi lecošu kaķu dzimtas dzīvnieku – Relatīvi atteikuma pamati – Agrāku preču zīmju reputācija – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts) – Pierādījumi par reputāciju – Agrākie *EUIPO* biroja lēmumi, ar kuriem ir konstatēta agrāku preču zīmju reputācija – Šo lēmumu ņemšana vērā – Pienākums norādīt pamatojumu – Labas pārvaldības princips

Lietā T-161/16

Puma SE, Hercogenauroha [*Herzogenauroch*] (Vācija), ko pārstāv *P. González-Bueno Catalán de Ocón*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO), ko pārstāv *D. Walicka*, pārstāve,

atbildētājs,

otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece –

Costruzione Macchine Speciali Srl (CMS), Alonte [*Alonte*] (Itālija),

par prasību par *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2016. gada 29. janvāra lēmumu lietā R 229/2015-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Puma* un *Costruzione Macchine Speciali (CMS)*,

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], tiesneši P. Niuls [*P. Nihoul*] un J. Svenningsens [*J. Svenningsen*] (referents),

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 18. aprīlī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 30. jūnijā,

ņemot vērā 2016. gada 17. novembra lēmumu apturēt tiesvedību,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā 2018. gada 6. jūlija procesa organizatorisko pasākumu un *Puma* un *EUIPO* atbildes, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtas 2018. gada 23. jūlijā,

ņemot vērā 2019. gada 13. februāra procesa organizatorisko pasākumu un *Puma* un *EUIPO* atbildes, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtas 2019. gada 15. un 22. februārī,

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums¹

Tiesvedības priekšvēsture

1 2012. gada 21. decembrī *Costruzione Macchine Speciali Srl (CMS)* norādīja Eiropas Savienību, ar stāšanās spēkā no 2012. gada 14. decembra, pieteikumā par starptautiskas reģistrācijas Nr. 1150538 aizsardzību.

2 Preču zīme, attiecībā uz kuru šī norāde tika sniegta, ir šāda grafiska preču zīme:

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 7., 11. un 37. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolikumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

- 7. klase: “rūpnieciskās iekārtas un darbmašīnas visa veida siltumapmainītāju ražošanai”;
- 11. klase: “apsildes, gaisa kondicionēšanas, dzesēšanas, siltuma apmaiņas, vēdināšanas, tvaika ražošanas, žāvēšanas iekārtas un aparāti”;
- 37. klase: “visa veida siltumapmainītāju ražošanai paredzētu rūpniecisko iekārtu un darbmašīnu uzstādīšana, apkope un remonts”.

4 2013. gada 8. martā pieteikums par [preču zīmes reģistrācijas] aizsardzību tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 48/2013.

5 2013. gada 21. novembrī prasītāja, *Puma SE*, iesniedza iebildumus saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.), ar grozījumiem (tā aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.)), it īpaši saskaņā ar tās 156. pantu (tagad Regulas 2017/1001 196. pants), lasot to kopsakarā ar minētās regulas 41. pantu (tagad Regulas 2017/1001 46. pants), pret starptautisku reģistrāciju, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1150538 attiecībā uz precēm, kuras minētas 3. punktā.

¹ Ietverti tikai tie šī rīkojuma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

6 Iebildumu pamatā bija šādas starptautiskas reģistrācijas:

- zemāk attēlotās grafiskas preču zīmes starptautiska reģistrācija Nr. 480105, kura ir spēkā Austrijā, Beniluksa valstīs, Horvātijā, Francijā, Ungārijā, Itālijā, Portugālē, Čehijas Republikā, Rumānijā, Slovākijā un Slovēnijā, ar ko tiek apzīmētas preces, kuras ietilpst 18., 25. un 28. klasē:

- zemāk attēlotās grafiskas preču zīmes starptautiska reģistrācija Nr. 582886, kura ir spēkā Bulgārijā, Beniluksa valstīs, Čehijas Republikā, Vācijā, Igaunijā, Grieķijā, Spānijā, Francijā, Itālijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Austrijā, Polijā, Portugālē, Rumānijā, Slovēnijā, Slovākijā, Somijā un Apvienotajā Karalistē, ar ko tiek apzīmētas preces, kuras ietilpst 18., 25. un 28. klasē:

- zemāk attēlotās grafiskas preču zīmes starptautiska reģistrācija Nr. 593987, kura ir spēkā Austrijā, Beniluksa valstīs, Bulgārijā, Kiprā, Horvātijā, Spānijā, Igaunijā, Somijā, Francijā, Grieķijā, Ungārijā, Itālijā, Latvijā, Lietuvā, Polijā, Portugālē, Apvienotajā Karalistē, Čehijas Republikā, Rumānijā, Slovēnijā un Slovākijā, ar ko tiek apzīmētas preces, kuras ietilpst 18., 25. un 28. klasē:

- Iebildumi bija pamatoti ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā (tagad Regulas 2017/1001 8. panta 5. punkts) paredzētajiem pamatiem.
2014. gada 28. novembrī Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus, jo agrāko preču zīmju reputācija netika pierādīta.
2015. gada 26. janvārī prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu (tagad Regulas 2017/1001 66.–71. pants) iesniedza EUIPO apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.
- Ar 2016. gada 29. janvāra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), EUIPO Apelācijas otrā padome noraidīja apelācijas sūdzību, pamatojoties uz to, ka prasītāja nebija iesniegusi pierādījumus par agrāko preču zīmju reputāciju. Šajā sakarā tā konstatēja, ka Iebildumu nodaļā iesniegtie pierādījumi bija acīmredzami nepietiekami, jo tie neietvēra konkrētu un nozīmīgu informāciju attiecībā uz agrāko preču zīmju reputāciju, un ka tā nevar ņemt vērā pierādījumus, kas pirmo reizi iesniegti apelācijas sūdzības procesā.

[..]

- 12 Otrkārt, attiecībā uz pierādījumiem, kas pirmo reizi iesniegti Apelācijas padomē, tā konstatēja, ka nevar tos ņemt vērā, piemērojot Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 (1995. gada 13. decembris), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.) (aizstāta ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Regulu 2017/1001 un atceļ Deleģēto regulu (ES) 2017/1430 (OV 2018, L 104, 1. lpp.)), 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu, lasot kopsakarā ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu (tagad Regulas 2017/1001 95. panta 2. punkts).
- 13 Šajā ziņā, pirmkārt, Apelācijas padome apstiprināja, ka dokumenti, kas iesniegti Iebildumu nodaļas noteiktajā termiņā, kurā var iesniegt dokumentus, kuru mērķis ir pierādīt agrāko preču zīmju reputāciju, ir acīmredzami nepietiekami, turklāt ir daļēji neatbilstoši. Līdz ar to Apelācijas padomei novēloti iesniegtie pierādījumi neesot “papildinoši” pierādījumi saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu, bet gan galvenais pierādījums par agrāko preču zīmju reputāciju, tādējādi tai neesot rīcības brīvības ņemt vērā minētos pierādījumus. Otrkārt un jebkurā gadījumā, konstatējot, ka Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 2. punkta c) apakšpunktā un 3. punktā (noteikumi, kam tagad atbilst Deleģētās regulas 2018/625 7. panta 2. punkta f) apakšpunkts un 4. punkts) precīzi un izsmelīgi ir izklāstīti pierādījumi, kuri prasītājam bija jāiesniedz, Apelācijas padome uzskatīja, ka šādā situācijā tā var izmantot savu rīcības brīvību tikai ierobežojošā veidā un tikai tad, ja apstākļi var attaisnot iebilduma iesniedzējas kavēšanos. Tomēr pēdējā minētā šajā sakarā neesot izvirzījusi nekādu leģitīmu iemeslu, bet lietas materiālos neesot norādīti apstākļi, kas varētu attaisnot tās kavēšanos iesniegt pieejamos dokumentus.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 14 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
  - piespriest EUIPO un *Costruzione Macchine Speciali (CMS)* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 15 EUIPO prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
  - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 16 Saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 132. pantu, ja Tiesa vai Vispārējā tiesa jau ir lēmusi par vienu vai vairākiem tādiem pašiem tiesību jautājumiem, kuri izvirzīti ar prasības pamatiem, un ja Vispārējā tiesa konstatē, ka fakti ir pierādīti, tā pēc tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanas un pēc tiesneša referenta priekšlikuma, uzklusijusi lietas dalībniekus, var nolemt prasību atzīt par acīmredzami pamatotu, izdodot motivētu rīkojumu, kurā ietverta atsauce uz atbilstošo judikatūru.

[..]

- 19 Prasītāja būtībā izvirza divus pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz pierādījumu iegūšanas noteikumu pārkāpumu, kas piemērojami sakarā ar iebildumiem, kuri ir balstīti uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā minēto pamatu, un otrais – uz tiesiskās drošības, vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldības principu pārkāpumu.

- 20 Ar pirmo pamatu prasītāja iebilst, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi noteikumus par pierādījumu iegūšanu, kas ir piemērojami saistībā ar iebildumiem, kuri pamatoti ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā minēto pamatu, it īpaši šīs regulas 76. panta 1. un 2. punktu (minētais 76. panta 1. punkts tagad – Regulas 2017/1001 95. panta 1. punkts) un Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 2. punkta c) apakšpunktu, neņemot vērā agrāko preču zīmju reputāciju kā labi zināmu faktu un atsakoties ņemt vērā papildu pierādījumus, ko tā ir sniegusi saistībā ar apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu, kaut gan, pirmkārt, šie papildu pierādījumi esot papildinājuši attiecīgos pierādījumus, kas tika iesniegti šajā nodaļā noteiktajā termiņā, proti, agrākos *EUIPO* lēmumus par agrāko preču zīmju reputāciju, un, otrkārt, tā esot norādījusi iemeslu, kādēļ tā ir iesniegusi minētos papildu pierādījumus Apelācijas padomē, proti, tieši to, ka Iebildumu nodaļa nav ņēmusi vērā attiecīgos tai iesniegtos pierādījumus.
- 21 Ar otro pamatu prasītāja iebilst, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi tiesiskās drošības, vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldības principus, netieši atsakoties – un nesniedzot nekādu pamatojumu – ņemt vērā vairākus agrākus *EUIPO* lēmumus, kas pieņemti saistībā ar citiem iebildumu procesiem, kuri balstījās uz to pašu agrāko preču zīmju reputāciju, ciktāl šajos lēmumos, pirmkārt, bija konstatēta šo preču zīmju reputācija un, otrkārt, kā pierādījums bija pieņemts ziņojums par Francijā veiktu aptauju, kas iebildumu procesā bija pievienots 1. pielikumā paziņojumam par iebildumiem, neprasot tulkojumu tiesvedības valodā.
- 22 Šie divi pamati ir jāaplūko kopā, vispirms kopīgi izskatot otrā pamata pirmo iebildumu par to, ka nav ņemti vērā agrākie *EUIPO* lēmumi, uz kuriem prasītāja atsaucās saistībā ar pierādījumiem par agrāko preču zīmju reputāciju, un pirmā pamata otro iebildumu par to, ka nav ņemti vērā dokumenti, kas pievienoti pielikumā rakstveida paziņojumam, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums Apelācijas padomes procesā.
- 23 Ar šiem iebildumiem prasītāja būtībā pārmet Apelācijas padomei, ka tā, nesniedzot pamatojumu, netieši atteicās ņemt vērā vairākus agrākus *EUIPO* lēmumus, kuros pierādīta agrāko preču zīmju reputācija, lai gan šie lēmumi esot norādīti attiecīgajā iebildumu procesā gan Apelācijas padomē, gan Iebildumu nodaļā kā pierādījumi par agrāko preču zīmju reputāciju.
- 24 Turklāt, tā kā minētie agrākie lēmumi esot savlaicīgi iesniegti Iebildumu nodaļā un esot bijuši atbilstoši pierādījumi par agrāko preču zīmju reputāciju, kuru neņemšana vērā no šīs nodaļas puses esot pamatoti pārsteigusi prasītāju, Apelācijas padome neesot varējusi likumīgi izlemt saistībā ar novērtējumu, kas tai bija jāsniedz saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu, ka prasītājas iesniegtie papildu pierādījumi pielikumā rakstveida paziņojumam, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, nevar tikt ņemti vērā, nepastāvot apstākļiem, kas pamato to novēlotu iesniegšanu.
- 25 *EUIPO* apstrīd šo iebildumu pamatotību.
- 26 Tas apgalvo, ka iebildumu iesniedzējas atsauce, lai pamatotu savus iebildumus, uz *EUIPO* instanču agrākiem lēmumiem, kuros ir konstatēta agrākas preču zīmes reputācija, nevar tikt uzskatīta par šīs preču zīmes reputācijas pierādījumiem Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē. Proti, kā Iebildumu nodaļa to esot pamatoti norādījusi, *EUIPO* lēmumu tiesiskums esot jānovērtē, pamatojoties uz Regulu Nr. 207/2009, kā to ir interpretējusi Savienības tiesa, nevis pamatojoties uz agrāko lēmumpieņemšanas praksi.
- 27 Turklāt *EUIPO* norāda, ka Apelācijas padome ir divkārti pamatojusi prasītājas iesniegto pierādījumu neņemšanu vērā. Pirmkārt, tā uzskatīja, ka ņemot vērā Iebildumu nodaļas noteiktajā termiņā iesniegto pierādījumu, lai pierādītu agrāko preču zīmju reputāciju, acīmredzamo nepietiekamību, pierādījumi, kas pievienoti pielikumā rakstveida paziņojumam, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, esot nevis papildu pierādījumi, bet gan galvenais pierādījums par reputāciju, līdz ar to tie esot nepieņemami saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu, lasot to kopsakarā

ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu. Otrkārt, Apelācijas padome esot uzskatījusi, ka, pat pieņemot, ka šie noteikumi uzliek tai pienākumu izskatīt iespēju ņemt vērā šādus galvenos pierādījumus, kas tai iesniegti novēloti, tai būtu jāizmanto sava rīcības brīvība ierobežojošā veidā, tā ka šādus pierādījumus varētu pieņemt tikai tad, ja konkrēti apstākļi attaisnotu šo kavēšanos, kas tā nav šajā gadījumā, jo attiecīgos dokumentus varēja iesniegt Iebildumu nodaļas noteiktajā termiņā. Prasītājas šai nolūkā sniegtais paskaidrojums, proti, ka agrākie *EUIPO* lēmumi, ko tā bija izvirzījusi Iebildumu nodaļā, ir pierādījums par reputāciju, esot kļūdaini, un kļūda, kas pieļauta attiecībā uz minēto lēmumu pierādījuma spēku, nevarot tikt uzskatīta par pamatojumu, kas attaisnotu novēlotu pierādījumu iesniegšanu.

- 28 Visbeidzot, rakstveida atbildē uz jautājumu, kas tika uzdots saistībā ar 2018. gada 6. jūlija procesa organizatorisko pasākumu, *EUIPO* norādīja, ka Apelācijas padome ir tieši paziņojusi, ka ziņojums par Francijā veikto aptauju nevar tikt ņemts vērā, jo nav šī ziņojuma galveno daļu tulkojuma. Šādi darīdama, tā neesot piekritusi vērtējumam, kas sniegts Iebildumu nodaļas lēmumos, uz kuriem atsauca prasītāja, un esot nepārprotami pamatojusi savu atšķirīgo lēmumu.
- 29 Šajā sakarā ir jāatgādina daži būtiski apsvērumi, ko Tiesa izklāstījusi 2018. gada 28. jūnija spriedumā *EUIPO/Puma* (C-564/16 P, EU:C:2018:509), kas pamato Reglamenta 132. panta piemērošanu šajā lietā.
- 30 No Regulas Nr. 2868/95 19. panta 2. punkta c) apakšpunkta izriet, ka tad, ja ir iesniegti iebildumi, kas balstīti uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā minēto pamatu, iebildumu iesniedzējs principā var brīvi izvēlēties to pierādījumu formu par agrākas preču zīmes reputāciju, kurus tas uzskata par lietderīgu iesniegt *EUIPO*, un tāpēc pēdējam minētajam ir jāanalizē iebildumu iesniedzēja iesniegtie pierādījumi un tas nevar no paša sākuma noraidīt vienu pierādījumu veidu tā formas dēļ. Tāpēc iebildumu iesniedzējs var iebildumu pamatojumam iesniegt kā pierādījumu par agrākas preču zīmes reputāciju vienu vai vairākus agrākus *EUIPO* lēmumus, kuros konstatēta tās pašas preču zīmes reputācija, un *EUIPO* ir šajā gadījumā jāņem vērā minētie lēmumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 28. jūnijs, *EUIPO/Puma*, C-564/16 P, EU:C:2018:509, 58., 69. un 76. punkts).
- 31 Ja agrāki *EUIPO* lēmumi, uz ko iebildumu iesniedzējs atsauca kā uz pierādījumiem, ciktāl tajos ir konstatēta agrākas preču zīmes reputācija, uz kuru tas balsta savus iebildumus saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu, ir detalizēti attiecībā uz pierādījumu pamatu un faktiem, uz kuriem šis secinājums ir balstīts, šie lēmumi veido svarīgu norādi uz to, ka minētā preču zīme arī aplūkojamajā iebildumu procesā var tikt atzīta par tādu, kurai ir reputācija minētās tiesību normas izpratnē (spriedums, 2018. gada 28. jūnijs, *EUIPO/Puma*, C-564/16 P, EU:C:2018:509, 94. un 95. punkts). Šāds konstatējums ir balstīts uz faktiem un nav atkarīgs no preču zīmes, kuru lūdz reģistrēt (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2018. gada 28. jūnijs, *EUIPO/Puma*, C-564/16 P, EU:C:2018:509, 81. punkts, un 2016. gada 9. septembris, *Puma/EUIPO – Gemma Group* (Lecoša kaķu dzimtas dzīvnieka attēls), T-159/15, EU:T:2016:457, 33. punkts).
- 32 Turklāt ir jāatgādina, ka, ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldības principus, *EUIPO* ir jāņem vērā lēmumi, kas jau pieņemti par līdzīgiem pieteikumiem, un jāpievērš īpaša uzmanība jautājumam par to, vai [konkrētais gadījums] ir jāizlemj tādā pašā veidā, ievērojot tiesiskuma principu. Šis pienākums attiecas gan uz procedūrām saistībā ar absolūtu reģistrācijas atteikuma pamatojumu, gan procedūrām saistībā ar relatīvu reģistrācijas atteikuma pamatu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 28. jūnijs, *EUIPO/Puma*, C-564/16 P, EU:C:2018:509, 60.–63. punkts).
- 33 Labas pārvaldības princips turklāt ietver administrācijas pienākumu pamatot savus lēmumus. Šis pienākums, kas attiecībā uz *EUIPO* lēmumiem izriet arī no Regulas Nr. 207/2009 75. panta, uzliek tam pienākumu skaidri un nepārprotami pamatot savus lēmumus. Šī pienākuma ievērošana ir jāizvērtē, ņemot vērā attiecīgā lēmuma tekstu, tā kontekstu, kā arī visu to tiesību normu kopumu, kuras reglamentē attiecīgo jomu. Argumenti, kas izvirzīti administratīvā procesa ietvaros, ir daļa no šī konteksta (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 28. jūnijs, *EUIPO/Puma*, C-564/16 P, EU:C:2018:509, 64.–66. punkts).

- 34 Tādēļ, ja iebildumu iesniedzējs procesā Iebildumu nodaļā konkrēti atsaucas – kā uz pierādījumiem par viņa iebildumu pamatošanai izvirzītas agrākas preču zīmes reputāciju Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē – uz agrākiem EUIPO lēmumiem, kas attiecas uz šīs pašas preču zīmes reputāciju, EUIPO instancēm ir kontroles un pamatojuma sniegšanas pienākums, kuru veicot, tām ir jāņem vērā lēmumi, ko tās jau pieņēmušas, un īpaši uzmanīgi jāizskata jautājums par to, vai ir vai nav jālemj tādā pašā veidā. Ja šīs instances nolemj izdarīt secinājumu, kas atšķiras no secinājuma, kurš izdarīts šādos agrākos lēmumos attiecībā uz agrākās preču zīmes reputāciju, tām ir tieši jāpamato šī atšķirība no minētajiem lēmumiem, norādot iemeslu, kādēļ tie nav vai vairs nav nozīmīgi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 28. jūnijs, *EUIPO/Puma*, C-564/16 P, EU:C:2018:509, 66. un 76. punkts).
- 35 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka iebildumu iesniedzējs precīzi atsaucas uz agrākiem EUIPO lēmumiem tādā izpratnē, kā ir minēts iepriekš 34. punktā, it īpaši tad, ja iebildumu rakstā tas tos identificē konkrēti un izklāsta to būtisko saturu iebildumu procesa valodā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 28. jūnijs, *EUIPO/Puma*, C-564/16 P, EU:C:2018:509, 69. punkts).
- 36 Visbeidzot, ir iespējams, ka EUIPO instance, kurai iesniegti agrāki EUIPO lēmumi par tās pašas agrākās preču zīmes reputācijas konstatējumu, uzskata, ka nevar izpildīt pienākumu, kas šādā gadījumā izriet no labas pārvaldības principa, proti, izvērtēt šo agrāko lēmumu atbilstību lēmumam, kurš tai jāpieņem, un vajadzības gadījumā tieši pamatot atšķirīgu novērtējumu, ja tai nav pierādījumu, kas iesniegti iebildumu procesos, kuros tika pieņemti minētie agrākie lēmumi. Tādā gadījumā minētajai instancei nav citas izvēles kā izmantot iespēju, kas tai piešķirta saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 63. panta 2. punktu un 78. pantu (tagad Regulas 2017/1001 70. panta 2. punkts un 97. pants), proti, pieprasīt šādu pierādījumu iesniegšanu, lai izmantotu savu rīcības brīvību un pilnībā pārbaudītu iebildumus (spriedums, 2018. gada 28. jūnijs, *EUIPO/Puma*, C-564/16 P, EU:C:2018:509, 97. un 98. punkts).
- 37 Šo rīcības brīvību Apelācijas padome īsteno saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu, ja pierādījumi ir iesniegti Iebildumu nodaļas sākotnēji noteiktajā termiņā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 28. jūnijs, *EUIPO/Puma*, C-564/16 P, EU:C:2018:509, 91., 98. un 99. punkts).
- 38 Pamatojoties uz visiem šiem apsvērumiem, ir jāizvērtē prasītājas divu iepriekš 22. punktā minēto iebildumu pamatotība, ar kuriem tā pārmet Apelācijas padomei, pirmkārt, ka tā nav ņēmusi vērā agrākus EUIPO instanču lēmumus, kas tika tai pienācīgi iesniegti, un, otrkārt, ka tā kā nepieņemamus – norādot, ka tie iesniegti novēloti un nepamatoti, – ir noraidījusi pierādījumus, kas pievienoti pielikumā rakstveida paziņojumam, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums.
- 39 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka prasītāja ir precīzi norādījusi trīs agrākus EUIPO lēmumus kā pierādījumus par agrāko preču zīmju reputāciju.
- 40 Iebildumu raksta 1.2. punktā un Apelācijas padomē iesniegtā raksta, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, 2.1. punktā prasītāja norādīja uz EUIPO lēmumiem, kas pieņemti 2010. gada 20. augustā iebildumu procesā B 1459017 par agrāku preču zīmi, uz ko attiecas starptautiska reģistrācija Nr. 593987, 2010. gada 30. augustā iebildumu procesā B 1287178 par to pašu agrāko preču zīmi un 2011. gada 30. maijā iebildumu procesā B 1291618 par minēto agrāko preču zīmi, kā arī par to, uz kuru attiecas starptautiska reģistrācija Nr. 480105.
- 41 Turpinot – minētie agrākie EUIPO lēmumi arī ir tieši minēti kā pierādījumi. Turklāt saistībā ar aplūkojamo iebildumu procesu ir jākonstatē, ka minētie agrākie lēmumi tika izvirzīti kā pierādījumi par agrāko preču zīmju reputāciju, uz kurām attiecas minētie lēmumi.

[..]

- 44 Visbeidzot – minētie agrākie lēmumi tika precīzi norādīti, jo paziņojumā par iebildumiem un pēc tam Apelācijas padomē iesniegtajā rakstā, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, tika pārņemti daži nozīmīgi fragmenti, lai atspoguļotu *EUIPO* novērtējumu par attiecīgo agrāko preču zīmju reputāciju un apsvērumiem, uz kuriem tas balstījās.
- 45 Turklāt Vispārējā tiesa 2016. gada 9. septembra sprieduma “Lecoša kaķu dzimtas dzīvnieka attēls” (T-159/15, EU:T:2016:457) 30. punktā norādīja, ka trīs agrākie *EUIPO* instanču lēmumi, uz ko atsauca prasītāja, ir nesena lēmumpieņemšanas prakse, kurā secināts, ka attiecīgajām preču zīmēm, kas ir divas no trim agrākajām preču zīmēm, uz kurām attiecas pašreiz aplūkojamais iebildumu process, ir reputācija un tās ir plaši pazīstamas sabiedrībā. Turklāt ir jānorāda, ka šie lēmumi attiecās uz tādām pašām vai līdzīgām precēm kā šajā lietā un dažām dalībvalstīm, uz kurām attiecas šī lieta.
- 46 Tādējādi, ņemot vērā kontroles un pamatojuma sniegšanas pienākumu, kas izriet no labas pārvaldības principa, Apelācijas padomei bija pienākums ņemt vērā *EUIPO* lēmumus, uz kuriem atsauca prasītāja, un it īpaši rūpīgi pārbaudīt, ir vai nav jāpieņem tāda paša veida lēmums, un, ja atbilde ir noliedzīga, tieši pamatot šo novērtējuma atšķirību, norādot, kādēļ minētie lēmumi nebija vai vairs nebija nozīmīgi.
- 47 Šajā ziņā ir jākonstatē, pirmām kārtām, ka Apelācijas padome netieši nolēma neņemt vērā agrākus *EUIPO* lēmumus, uz kuriem atsauca prasītāja, un īpaši nepamatoja savu lēmumu šajā sakarā. Tomēr, tā kā, šādi darīdama, tā ir rīkojusies tāpat kā Iebildumu nodaļa, ir jāņem vērā tās lēmumā šajā ziņā norādītais pamatojums un apkopojums apstrīdētā lēmuma 6. punkta priekšpēdējā ievilkumā, ņemot vērā funkcionālo turpinātību starp iebildumu nodaļām un Apelācijas padomi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 22. septembris, *Sun Cali/EUIPO – Abercrombie & Fitch Europe (“SUN CALI”)*, T-512/15, EU:T:2016:527, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 48 Šis pamatojums, saskaņā ar kuru *EUIPO* lēmumu tiesiskums ir jāizvērtē, pamatojoties vienīgi uz Regulu Nr. 207/2009, kā to ir interpretējusi Savienības tiesa, nevis pamatojoties uz agrāko *EUIPO* lēmumpieņemšanas praksi, tomēr, ņemot vērā 30.–37. punktā minēto judikatūru, acīmredzami neatbilst prasībām, kas izriet no labas pārvaldības principa, jo tās neņem vērā agrāku *EUIPO* lēmumu iespējamo atbilstību, it īpaši attiecībā uz lēmumiem, kuros jau noteikta agrākas preču zīmes reputācija, kas ir izvirzīta iebildumu atbalstam, balstoties uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā minēto pamatu.
- 49 Otrām kārtām, apstrīdētais lēmums ir saistīts ar līdzīgu pārkāpumu, ciktāl Apelācijas padome atteicās ņemt vērā pierādījumus, kurus prasītāja iesniedza pielikumā rakstveida paziņojumam, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, lai gan tā iebildumu rakstā bija pienācīgi atsaukusies uz vairākiem agrākiem *EUIPO* lēmumiem, un tas nav atkarīgs no šajā sakarā izvirzītā pamatojuma.
- 50 Pirmkārt, ciktāl Apelācijas padome pamatoja šo pierādījumu izslēgšanu galvenokārt ar to, ka prasītāja nav iesniegusi atbilstošus pierādījumus Iebildumu nodaļas noteiktajā termiņā, tā ir pārkāpusi gan pierādījumu iesniegšanas brīvību, kura ir iebildumu iesniedzējam attiecībā uz agrāku preču zīmju reputāciju, ko tas izvirza, lai atbalstītu iebildumus, kuri balstīti uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā izklāstīto pamatu, kā tas ir norādīts iepriekš 30. punktā, gan agrāku lēmumu, kuros konstatēta tās pašas preču zīmes reputācija, īpašo nozīmi.
- 51 Otrkārt, papildu motīvs par attiecīgo pierādījumu neņemšanu vērā, saskaņā ar kuru attiecīgo pierādījumu attiecībā uz agrāko preču zīmju reputāciju novēlota iesniegšana nebija pamatota ne ar vienu apstākli, balstās arī uz kļūdainu pieņēmumu, ka agrākie *EUIPO* lēmumi, kuros konstatēta divu minēto preču zīmju reputācija, nebija būtiski pierādījumi, tāpēc Iebildumu nodaļai tie nebija jāņem vērā, lai gan iebildumu iesniedzējs iesniedza šos lēmumus minētās nodaļas noteiktajā termiņā. Turklāt ir jānorāda, ka, tā kā minētos pierādījumus, kas iesniegti Apelācijas padomē, daļēji veidoja pierādījumi, kurus *EUIPO* instances pārbaudīja saistībā ar iebildumu procesu, kā rezultātā tika pieņemti minētie agrākie lēmumi, tie bija pierādījumi, kurus šajā lietā Iebildumu nodaļai – un, ja tas nenotiek, Apelācijas

padomei – būtu bijis jāpieprasa, ja tā uzskatīja, ka nevar izpildīt savu kontroles un pamatojuma pienākumu atbilstoši labas pārvaldības principam, kā tas izriet no 2018. gada 28. jūnija sprieduma *EUIPO/Puma* (C-564/16 P, EU:C:2018:509) 97. un 98. punkta, kas minēti iepriekš 36. punktā.

- 52 Ar *EUIPO* procesuālajā rakstā un apsvērumos izvirzītajiem argumentiem nevar apšaubīt iepriekš minētos apsvērumus.
- 53 Tas attiecas, pirmkārt, uz apgalvojumu, saskaņā ar kuru *EUIPO* instanču agrāku lēmumu, kuros konstatēta tās pašas preču zīme reputācija, ņemšana vērā citos iebildumu procesos būtu pretrunā citas puses tiesībām, kas, tā kā nav bijusi iesaistīta procesos, kuros tika pieņemti minētie lēmumi, nevarēja iesniegt savus apsvērumus par šajos procesos iesniegto pierādījumu spēku un atbilstību.
- 54 Pirmām kārtām, ja iebildumu iesniedzējs kā uz agrākas preču zīmes reputācijas pierādījumu vēlas atsaukties uz agrāku lēmumu, ko pieņēmušas *EUIPO* instances, kuras ir konstatējušas šīs preču zīmes reputāciju, tam ir precīzi jāatsaucas uz šo lēmumu – tas nozīmē, ka tam ir jāizklāsta šī lēmuma būtiskais raksturs.
- 55 Otrām kārtām, *EUIPO* instancei, kurā šādi notiek atsaukšanās uz šādu agrāku lēmumu, var būt jāizmanto pilnvaras, kas tai piešķirtas ar Regulas Nr. 207/2009 63. panta 2. punktu un 78. pantu, lai no iebildumu iesniedzēja saņemtu pierādījumus, kas tika izskatīti procesā, kurā tika pieņemts šis agrākais lēmums, katru reizi, kad šāda iesniegšana ir nepieciešama. Šādu iesniegšanu var pieprasīt ne tikai, lai attiecīgā instance izpildītu kontroles un pierādījumu sniegšanas pienākumu, kāds tai šādā situācijā ir saskaņā ar labas pārvaldības principu, bet arī, lai tā varētu nodrošināt, ka attiecībā pret otru pusi tiek ievērots sacikstes princips un *inter partes* procesā tiek nodrošināts pušu procesuālo tiesību vienlīdzības princips.
- 56 Otrkārt, nevar tikt atbalstīts *EUIPO* arguments, saskaņā ar kuru *EUIPO* instanču pienākums ņemt vērā agrākus lēmumus, ar ko ir atzīta tās pašas preču zīmes reputācija, uz kuru atsaucas tai iesniegto iebildumu atbalstam, nozīmētu, ka Apelācijas padome varētu būt spiesta saskaņot savu lēmumu ar iebildumu nodaļas agrāku lēmumu. No kontroles un pamatojuma sniegšanas pienākuma, kas izriet no labas pārvaldības principa, izriet arī, ka *EUIPO* instancei, kurā agrāks lēmums ir pienācīgi izvirzīts, ir ne vien jāņem tas vērā, bet arī ir jāizvērtē, vai nebūtu jāpieņem līdzīgs lēmums.

[..]

- 62 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasība ir acīmredzami pamatota, ciktāl prasītāja pārmet Apelācijas padomei, pirmkārt, ka tā nav ņēmusi vērā *EUIPO* instanču agrākus lēmumus, kas tajā bija pienācīgi izvirzīti, un, otrkārt, ka tā ir noraidījusi kā nepieņemamus sakarā ar novēlotu un nepamatotu iesniegšanu pierādījumus, kas sniegti pielikumā rakstveida paziņojumam, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospiež:

- 1) **Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2016. gada 29. janvāra lēmumu lietā R 229/2015-2.**
- 2) **EUIPO atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp *Puma SE* izdevumus.**

Luksemburgā, 2019. gada 22. maijā

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
I. Pelikánová